

РЕШЕНИЕ

№ 5907

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11219** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на П. М. Д. срещу решение № 2347 от 20.05.2024 г., постановено по НАХД № 3145/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба К № 8526725, издаден от СДВР. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди се, че районният съд не е обсъдил всички възражения и не е изследвал пороците на обжалвания електронен фиш в цялост. В тази връзка се сочи наличието на абсолютна неяснота относно санкционирания субект. Изтъква се и, че деянието и неговия извършител, както и обективните признаци на административното нарушение не са установени по несъмнен начин. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд като постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени обжалвания електронен фиш.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. М., изразява становище за неоснователност на подадената касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е Електронен фиш за налагане на глоба К № 8526725, издаден от СДВР, с което на П. М. Д., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 26.07.2023 г. в 10.21 ч. в [населено място] по [улица], на кръстовището с ул. „40-та“, с посока на движение от [населено място] към [населено място] с мобилна система за видеоконтрол „CORDON M2“ с радар № MD1193 е засечена скорост на движение на МПС марка и модел „Мазда ЦХ 3” с рег. [рег.номер на МПС] от 76 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия,) при ограничение на скоростта от 50 км/ч в населено място, т.е. превишение на скоростта от 26 км/ч. Автоматизираното техническо средство „CORDON M2” и по-конкретно радар № MD 1193 е преминало периодична техническа проверка на 14.03.2023 г., като срокът на валидност на проверката е една година.

Към 26.07.2023 г. собственик на автомобила е Еднолично адвокатско дружество Ю. А.. На 04.12.2023 г. Ю. А. попълнила декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП, в която посочила, че на 26.07.2023 г., в 08.00 ч. предоставила автомобила на П. М. Д., като приложила копие от свидетелството му за управление на МПС.

Въз основа на тези данни и предвид начина на установяване на нарушението, на основание чл. 189, ал.4 от ЗДвП на 08.01.2024 г. е издаден ЕФ серия К № 8526725.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на ЕФ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното

производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в Електронен фиш фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от касатора съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издаденият електронен фиш и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

В ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която при избиране скоростта на движение, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 km/h при движение в населено място, а ал. 2 предписва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл. 21 от ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него.

Неоснователни са възраженията, изложени в касационната жалба, че в процесния фиш е налице абсолютна неяснота относно санкционирания субект. Правилни са изводите на Софийския районен съд относно авторството на деянието във връзка с нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, съобразно която собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство (т.е. ползвателят), отговаря за извършеното с него нарушение. Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на МПС - собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП следва да се тълкува във връзка с тази на чл. 188 от ЗДвП. Това тълкуване е съобразено и с целта на регламентираната в закона процедура по установяване на действителния извършител на конкретното нарушение посредством подписване на декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП - да бъде наложено наказание и да бъде санкциониран този, който е извършил конкретно административно нарушение, а не да се санкционира собственикът, респ. ползвателят на автомобила, без същият да е извършил административното нарушение. В случая собственик на МПС-то е Еднолично адвокатско дружество Ю. А., а като ползвател на автомобила е посочен П. М. Д.. Той е официално вписан като ползвател на автомобила в регистрите на ОПП - СДВР. Постъпилата от СДВР справка относно това обстоятелство не е оспорена по делото. Същата има характер на официален документ, поради което правилно съдът я е кредитирал с доверие. Безспорен факт е и, че собственикът на МПС е посочил, че Д. е управлявал процесния автомобил на посочените в електронния фиш време и място. Ето защо, правилно съдът е приел за категорично установено, че именно ползвателят на автомобила към 17.06.2023 г. - П. М. Д. се явява отговорен за извършеното с автомобила нарушение. Както правилно е посочил Софийския районен съд в ЕФ няма възможност за изрично уточняване за коя от двете хипотези се санкционира нарушителя дали като собственик, на когото е регистрирано МПС или като ползвател. От посочените данни в обжалвания ЕФ по никакъв начин не се обвързва Д. с юридическото лице, собственик на автомобила - не

е отразено същият да е негов законен представител. Предвид данните в самия фиш и видно от декларацията по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, приложена към административнонаказателната преписка, се установява, че П. Д. е бил ползвател на процесното МПС и именно като такъв и в качеството си на физическо лице е санкциониран.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК във връзка с чл. 63д, ал. 1, предл.2-ро от ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 80 лева (чл. 26е от Наредбата за заплащането на правната помощ).

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2347 от 20.05.2024 г., постановено по НАХД № 3145/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА П. М. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата в размер на 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: